

Ondaqua je pozorovací věž
na palisádě irokézského hradu
Oddílový časopis Kmene Mohawk
(4. chlapeckého skautského oddílu
Svazu skautů a skautek ČR
a 40. oddílu Bobří Stopy) Příbram

Na co myslíš, když ráno otevřeš oči? Můžeš začít
nový den svého života! Poděkuj svému Příteli za
ochranu a svěř mu celý den, aby tě vedl a chránil.

Nejbližší.

7.1. 2010

Kmenovka
v klubovně. 16,30 až
18,30 h.

10.1.2010

Jednodenní výprava
na Třemešnou a
okolí.

21.1.2010

Klanovka
16,30 až 18,30 h.

28.1.2010

Klanovka
16,30 až 18,30 h.

29 - 31.1.2010

Výprava se sněhem
na Berounsko, nebo
i jinam.

Kerak k Mohawkům přišel Ježíšek.

Dvanáctá Vánoční kmenová nadílka byla uskutečněna dvacátý den měsíce Pukajících stromů. V mrazivém odpoledni se v příjemně vyhřáté klubovně, sešlo dvanáct bratrů a třináctým přítomným byla sestra Pája. Každý přišel obtěžkán dary i nejrůznějšími pochutinami. Snad nejlepší a poprvé v historii kmene exotickou pochutinou byli pečené kaštany od sestry Páji. Všichni přítomní společně zahájili **Vánoční Kmenovou Nadílku**, kmenovým pokřikem. V úvodní části nadílky zaznělo slovo Boží, o příchodu mesiáše na tento svět. Slovo bylo prokládáno povídkami o Vánocích a i písničkami. Každý si také vyzkoušel i jeden lidový zvyk, půlení jablíčka, všem se po rozpůlení jablíčka zobrazila hvězdička. Následující část nadílky patřila jednotlivým klanům. Klany představily svou tajnou Vánoční činnost. Nejvíce ohlasů získala nová celoroční putovní hra, kterou vytvořil klan Modré želvy. Klan Žlutého vlka se pochlubil, alespoň svým pokřikem, který se nedávno naučil. (Žlutí vlci - nováčci kmene). Správnou intenzitu pokřiku jim však předvedl náčelník kmene Kanyatara. Před vlastním rozdáváním Vánočních dárků, se krátce povídalo o Vánocích v době dávno minulé, a která se nesmí vrátit, o Vánocích za druhé světové války. Byl uveden jeden skutečný příběh, jedné rodiny.

Dále při příležitosti **VKN**, byl slavnostně přijat do Lóže skřítků bratr Pát'a. Obřadu přijetí byli přítomni jak členové i šlechtici Lóže skřítků tak i ostatní z kmene Mohawků. Od této chvíle může získávat Totolany a stoupat na svou „horu“. Letošního rozdávání Vánočních dárků se ujal bratr Plavčík a bratr Jasan. To bylo radosti a mnohé překvapení při rozbalování. Závěr nadílky patřil krátkému posezení s rodiči bratrů. Nikdo neodcházel do svého domova s prázdnou, jednak si odnášel své Vánoční dárky, které mu přinesl Ježíšek, a jednak odcházel obdarován moudrostí slova a láskou svých bratrů v kmenu.

Atana

Černonožské povídky
Kutoyis a Aisinokoki
Kutoyis šel jednoho dne
hledat lidi. Staré ženy
v Hadím táboře mu řekli,
že nějakí lidé žijí kolem
řeky a nahore v horách.
„Ale do hor nechoď,
protože tam žije
Aisinokoki
(Větrný kojeneček)
a ten tě zabije.“ řekli ženy
Kutoyis byl, ale spokojený,
že v horách žije taková
osoba a hned se tam vydal.
Když Kutoyis vyhledal
Větrného kojence, podíval
se mu do úst a spatřil tam
mnoho mrtvých lidí a
stovky koster. Byli tam i
lidé, kteří ještě žili. Hrdina
vešel dovnitř a uviděl něco
opravdu hrozného. Před
ním se rozprostírala
planina bílá, jako sníh.
Byly to kostry mrtvých
lidí. Byly tam i mrtvolky
nedávno zemřelých a
nějakí lidé, kteří ještě
dýchali. Kutoyis se těch
živých zeptal. „Co je to, to
co visí nad vámi?“

„To je srdce Větrného kojence.“ řekl jeden z živých.

Kutoyis pokračoval, „Vy, kdo ještě dýcháte a máte sílu, povstaňte. Vy, kdo můžete, tancejte a zpívejte píseň duchů. Buďte silní!“

Kutoyis si vzal nůž a šel nahoru k vrcholku hlavy, kde začal tančit a zpívat. Potom odřízl srdce Větrného kojence a zabil ho. Nato rozřezal žebra příšery, aby mohli žítí vylézt.

www.mohawkove.unas.cz

www.lh.jezekvita.blog.cz

www.iklubovna.cz

www.pribram.cz

www.svazskautu.cz

Klan Žlutého vlka v měsíci PUKAJÍCÍCH STROMŮ. Prosinec

Bratr	3.12.	4 - 6.12.	10.12.	12 - 13.12.	17.12.	20.12.	Celkem	Pořadí	Docházka %
Skličko	24	0	15	0	0	0	39	6.	25 %
Plavčík	31	47	44	22	34	10	188	1.	100 %
Vašík	24 <small>příměr</small>	21 <small>příměr</small>	28 <small>příměr</small>	16 <small>příměr</small>	12 <small>příměr</small>	10	111	5.	20 %
Páťa	24	21 <small>příměr</small>	51	37	43	10	186	2.	90 %
Matěj	35	48	33	33	12 <small>příměr</small>	5 <small>příměr</small>	166	3.	90 %
Pepík	34	30	25	16 <small>příměr</small>	12 <small>příměr</small>	10	127	4.	75 %

Jak patrné z tabulky, tak v průběhu měsíce si nikdo z bratrů nemůže být jistý svým vítězstvím. Můžete být na čtyřech akcích první a nakonec vám zůstane krásné druhé místo. Krásným příkladem jsou bratři Páťa a Plavčík.

Dlouhá cesta za ztracenou vodou.

Dlouhá cesta za ztracenou vodou. To je název další výpravy kmene Mohawk. S tou vodou byla menší patálie. Při příjezdu panovala drobná leč přibývající tma. Prvním úkolem bylo donést vodu od studánky. Studánku jsme našli snadno a tak v lese naplnili s pomocí hrnku a rukou barely.

Stalo se tak o víkend 4 – 6.12. 2009, kdy Mohawkové vyrazili na svou další výpravu a to tentokrát na hájovnu Dědek pod Třemšínem. Zpáteční cesta setmělým lesem přes bludné kořeny na hájovnu však trvala déle, než bylo potřeba. Hlavní silnice vedoucí na Hvozďany nás ujistila, že máme jít jiným směrem. Došli jsme však dobře. Inu i mistr nosič vody se utne.

V hájovně kamna za chvíli hřála a voda se pomalu měnila v čaj. Večerní brigáda s nošením matrací z půdy jejich uložení na postele zahájila víkendovou činnost. Po večeři alá batoh a čaj. Následovala Plavčíkova hra s kostkou a počítáním čísel. Ne vždy se dařilo prvňáčkům dobře sečíst nebo odečíst čísla. Další hrou byl - **Polykavý písek** – úkolem hráčů a tvůrčitelů příběhu bylo přejít lávku z **pěny odpočinku**. Jak? Inu to je tajemství průvodce touto hrou. Je čas jít spát, vždyť i zítra je den. A tak po večerním mytí zaléháme do **pěny odpočinku** a při četbě z knížky Tábora nad vodopády, usínáme. Sobotní mrazivé slunečné ráno podrobilo všechny účastníky výpravy zkouškou odvahy. Opláchnout se mrazivou vodou u potoka a to do půl těla v současné době nedokáže každý kluk. Mohawkové z klanu Žlutého vlka to zvládli dokonale (být zde s námi bráška, který se doma ráno umývá teplou vodou a studená mu nahání hrůzu, tak by dnešní ráno pokládal za špatný vtíp). Po snídani vyrazíme do nedalekého lůmku a přes něj cestou i lesem dle busoly a mapy na Třemšín. Cestou potkáme rozmanité lesní bytosti, vznikl také příběh o ztracených dětech, kteří teď bloudí po lesích a chytají další zatoulané děti, chvílemi byli slyšet i dětské hlasy. Je to pohádka – legenda a nebo snad pravda?.

Zprávy z lože SKŘÍTKŮ.

Píle a snaha je vždy odměněna. **Matýsek** a **Plavčík** dosáhli šlechtického stavu a rovněž jim byl udělen i první šlechtický titul **SKŘÍTEK**. Stalo se tak u příležitosti výpravy na hájovnu Dědek u Rožmitálu. V současné době se blíží udělení dalších šlechtických titulů. Do Lóže skřítků byl na VKN přijat bratr **Páťa**. Podstoupil přijímací obřad a získal svou šerpu na Totolany.

Lesní tituly Lóže skřítků

Skřítek
je ten, kdo získal 12 totolanů.

Dřevař
je ten, kdo získal 24 totolanů.

Nosič vody
je ten, kdo získal 36 totolanů.

Strážce ohně
je ten, kdo získal 48 totolanů.

Dlouhá cesta za ztracenou vodou I.

Ty dětské hlásky jsme potkali na cestě, rodinka na výletě. Pro některé z našich kluků přišla krize těsně pod vrcholem Třemšína, kdy se chtěli vrátit zpět na Dědka. Ušli dva kilometry z Dědka na Třemšín a sto metrů pod vrcholem by to vzdali a vraceli se zpět dva kilometry na Dědka. Vydrželi však, Třemšín i okolí stál za víc než za víkend u televize. Zvlášť když jste si mohli svým nožem **našpičkat klacik**. Odpolední činností bylo nejen hledání pokladů s detektorem kovů, ale i domluvené práce v hájovně. Podvečer přinesl dvěma bratrům z klanu Žlutého vlka uvedení do šlechtického stavu a rovněž propůjčení šlechtického titulu. Celého obřadu se účastnil nejen kmen Mohawk, ale i pozvaní dobří hosté z místa i z dálky. Návrat do hájovny se setkal s očekáváním, zda přišel Mikuláš, nebo zda zapomněl. Krátké a výstižné povídání o knize dobra a zla klukům připomnělo jejich „průšvihy i dobré skutky“. Mikuláš nakonec alespoň zanechal stopu v podobě drobných dáreků. Před usnutím je opět čten příběh z již zmíněné knížky. Nedělní dopoledne všechny Mohawky čekal úklid, balení i volné a dobré hry pod vlastním – klukovským – vedením. Mužem výpravy byl zvolen Matýsek a známky výpravy je 2,3. Účastníci výpravy Matýsek, Pepík, Páťa, Plavčík a Atana. Poděkování za spolupráci patří Magdě za zapůjčení hájovny, Kazbundovi, p. Dvořákovi. Atana

Kdo vede Mohawky? Kde hledat další informace?

Kam mám přijít, když chci mezi Mohawky?

Náčelník kmene: František Máška - Kanyatara

mobil: 774 914 200

e-mail: kanyatara@gmail.com

Zástupce - degandavida: Vítězslav Čermák - Atana

mobil: 605 483 904

e-mail: ducer@volny.cz

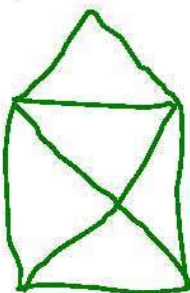
Klubovna, schůzky:

Charvátova ulice (nedaleko nemocnice ve staré Příbrami, od vchodu vlevo, chata v zahradě MŠ)

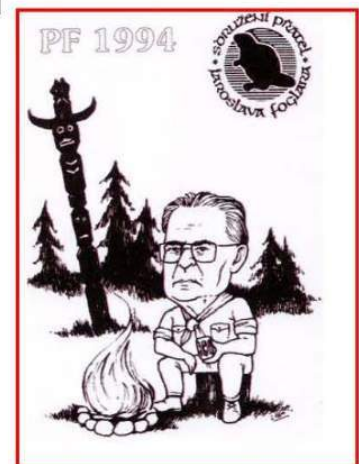
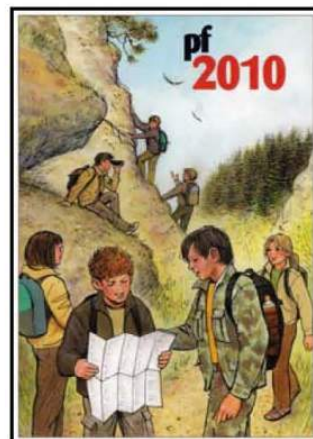
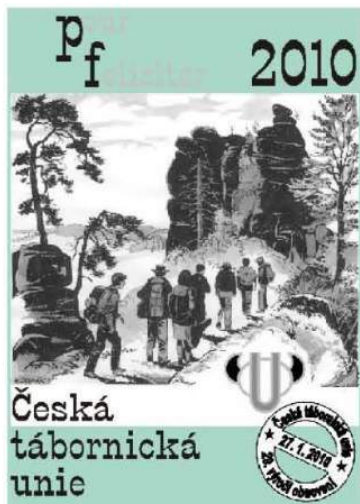
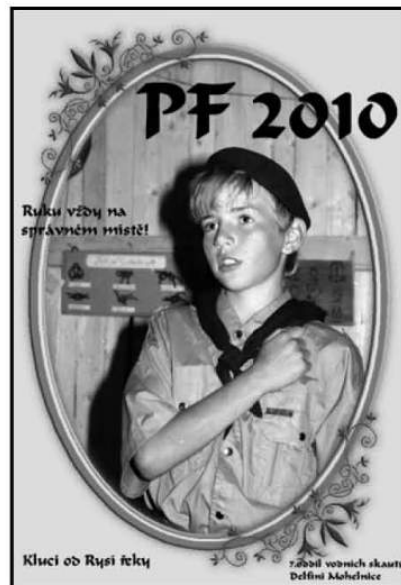
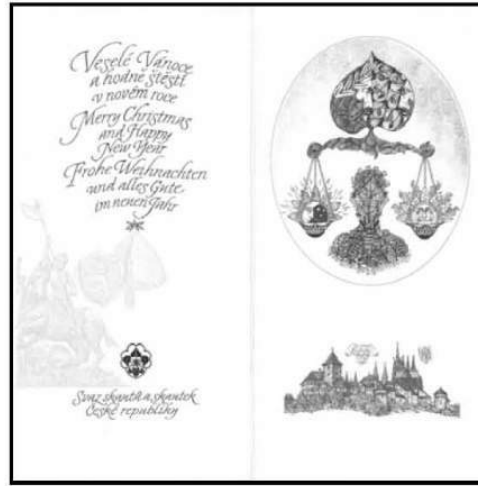
Vždy každý čtvrtek od 16,30 hodin do 18,30 hodin.

Pro chlapce od 7 let do 14 let věku.

Zkus namalovat jedním tahem.

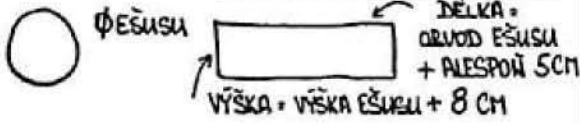
občasník kmene Mohawk,
vydáno 7.1.2010, redakce: V. Čermák, Milínská
114/III, Příbram, 26101, e-mail: ducer@volny.cz
mobil: 605 483 904

13. VYROBÍ SI POTAH NA EŠUS

MATERIÁL : CELTOVINA, ROLETOVINA, REŽNÉ PLÁTNO
DŽINOVINA

VÝROBNÍ POSTUP: 1. VYSTŘIHNESE KRUH A PÁS

2. DVAHUTÍM PRUHU 1/2x VYTVOŘÍTE TUNÝLEK PRO TRANIČKU A PROŠÍJEHE

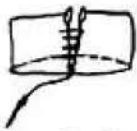

3. PRUH A KRUH SEŠÍJEHE:

4. VLÁŽÍTE EŠUS A ODSTŘIHNETE ZBYTEK PÁSU. Ať se potah řadí ji podstatně větší!

5. SEŠÍJEHE PÁS (KROKÉ TUNÝLKU!)

6. MŮŽEME VYSTŘIHOUT A OBYT OTVORY PRO OUŠKA

7. NAVLEKEME TRANIČKU

36	17	39	11	40	22	15	24
47							
38	25	2	45	23	46		4
	13	32		7	49	8	
41	9	27	19	33	1	28	44
10	34		48				
3	43	42	12	20	26	48	50
		29					
18	30	21	5	31		8	35
		14	37				

Pomocí tužky najdi všechna čísla od 1 do 50tky. Budeš rychlejší než tvůj kamarád ?

Soutěž o pastelky : poznáš o které město se jedná ? Svou odpověď pošli na / e-mail : ducer@volny.cz / i se svojí adresou.

Kmeny Irokézské ligy I.

Kmeny | Senecové | Cayugové | Onondagové | Oneidové | Mohawkové | Tuscarorové

Senecové (*Onondowahgah*) nebo též „Lidé velikého kopce“ jsou jedni z původních obyvatel Severní Ameriky.

Je to kmen, který se kolem 16. století přidal do tzv. Irokézské ligy - uskupení pěti, později šesti, kmenů s podobnou kulturou, jazykem atd. Jejich území se nachází nejzápadněji ze všech ostatních kmenů Ligy a také jsou označováni jako "strážci západní brány (kmenového domu)". Kdysi obývali území dnešního státu New York, ale po Americké válce za nezávislost o svá území přišli. Jejich přesný počet je neznámý; odhaduje se, že kolem 20 000 Seneců žije v Kanadě (nedaleko města Brantford, Ontario) a kolem 30 000 v USA (převážně v rezervaci u Buffala, New York a v Oklahomě).

Cayugové (*Gayogohó:no*) nebo též „Lidé velké bažiny“ jsou jedni z původních obyvatel Severní Ameriky. Je to kmen, který se kolem 16. století přidal do tzv. Irokézské ligy - uskupení pěti, později šesti, kmenů s podobnou kulturou, jazykem atd. Jejich původním domovem byla oblast Finger Lakes poblíž jezera Cayuga Lake v dnešním státě New York. Roku 1660. bylo 1.500 Cayugů, v roce 1778. jejich počet klesl na 1.000. Když začala Americká válka za nezávislost, velká část kmene byla deportována do Kanady, odkud se už nikdy nevrátila. Zbytek kmene, který zůstal v USA, se připojil k ostatním kmenům Ligy. Někteří z nich odcházejí v Ohio, kde jsou známi spíše jako „*Seneca of the Sandusky*“, a svou pout' ukončují v Indian Territory, ve státě Oklahoma. Část z nich se připojila k Oneidům ve Wisconsinu, část zůstala s ostatními Irokézy v New Yorku. Většina z nich se ale nachází v rezervaci Grand River v Ontariu, Kanada.

Převzato z internetu. Wikipedie